

Ach en Wee

- wij zijn nog in leven -

klaagzangen en –liedjes

Liturgisch project Protestantse Kerk Amstelveen Zuid

Concept, tekstbewerking en -redactie:

Gert Jan Slump

Muziek:

Nico Ph. Hovius

Met teksten van:

Mimi Emmelot

Koos Hagen

Sjouke Mennega

Julian of Norwich

Janet Parlevliet

Margot Puhl

Marieke Sinnige

Gert Jan Slump

Bep Timmerman

© januari 2012

**1. Huilen (tekst: Margot Puhl/Gert Jan Slump)
(prelude/recitatief)**

Ach
huilen en tranen
daar ben je mee geboren
als kind mag je huilen
ten minste, dat zou je zo denken
huilen van pijn, verdriet na een ruzie
tussen vader en moeder
of misschien broer en zus
maar nu liever niet en
hou op met dat gesnotter
da's nergens voor nodig

En dan kruip je weg
onder tafel, in een hoekje
want aanstellers krijgen
geen ruimte in huis en

zo word je dan groter
en groter en groter
vergroeid met de kennis
je weet je nog altijd
geen raad met emoties
en zorgzame liefde
want huilen mag echt niet
dus slik je maar weer je

gevoelens naar binnen

**2. Rauw (tekst: Marieke Sinnige)
(voorzang)**

Ach...

Pijn die eruit moet anders te zeer
zoekt naar een uitweg over gêne heen
laat maar gaan
Het is niet meer te stoppen, te rauw, te zeer
niets dan pijn
gevangen door pijn
want alles doet pijn
het moet ergens heen
het lijf uit
Je bent jezelf nu niet meer
ongevormd
onpersoonlijk
ongenuanceerd
ongeregisseerd
universeel

3. **Antifoon 1**

Ik zal er zijn voor jou, maak alle dingen goed

4. **Klacht van een stervende (tekst: Koos Hagen)**

Ik lig hier wakker in de nacht
in koud licht aan een slang van lucht
voel mij verlaten, leeggezucht
waarom heb jij mij hier gebracht
er is geen god, er is geen mens
die naar mij omziet in dit uur
mij redt uit dit verterend vuur
ik sta hier voor de laatste grens
Ik zou nu eeuwig willen slapen

Ik heb hartstochtelijk geleefd
en alle dingen onderzocht
mijn huid en zinnen duur verkocht
en soms het goede nagestreefd
maar aan dit einde van de reis
heb ik geen ogenblik gedacht
het nadert als een dief bij nacht
verdrijft mij uit mijn paradijs
Als ik maar eindelijk kon slapen

De dokter geeft vannacht niet thuis
er is geen kuur, geen medicijn
geen hulp of troost meer voor mijn pijn
de dood waakt in dit ziekenhuis
ik heb jou op je woord geloofd
jij zou mij trouw zijn levenslang
maar liet mij achter, bevend, bang
mijn lijf, mijn hart, mijn ziel verdoofd
Ik zou wel eeuwig willen slapen
bevrijd van al mijn angst en pijn
voor altijd rusten in jouw armen
geborg en genezen zijn
mij aan jouw liefde warmen.

5. **Tweede antifoon**

en ik kan alle dingen goed maken

6. **Ik ben de vrouw die lijdt (tekst: Janet Parlevliet)**

Ik ben de vrouw die lijdt
en leeft in lichtloos duister

rond mij een muur waarin
ik nog geen bres kan slaan
Mijn leven ver van vrede
al wat ik vast wil houden
wil koesteren, beminnen
heb ik losgelaten
Mijn ogen vol van tranen
geen rust, geen troost, geen einde
geen houvast en geen schuilplaats
Ik schreeuw en roep om hulp
mijn bidden slechts een echo
van dingen die voorbij gaan

Toch het besef: ik leef
voel me verloren, angstig
wil jij er voor me zijn
hou jij me even vast?

7. Derde antifoon

en Ik zal alle dingen goed maken

8. Druktemaker (tekst: Sjouke Mennega)

Ik heb het druk. Ik moet zoveel

Thuis, huishouden
werken, de kost verdienen
leuke dingen doen, genieten
ik moet zoveel...

Altijd maar druk op de ketel...

Ik moet zoveel
moet ik zoveel?
Of mag ik zoveel?
ik mag zo veel...

Ik mag zoveel
ik heb het maar druk
ik ben maar druk
ik máák me druk...

Druktemaker...

Ik máák me druk...
...ach,
waar maak ik me druk om...
waarom maak ik me druk?
Waarom maak ik me druk?

Ik heb genoeg te eten
laat ik me druk maken om de hongerigen
ik heb wat mijn hart begeert
laat ik me druk maken om de armen
ik leef in vrede,
laat ik me druk maken om hen die in oorlog leven
ik leef in vrijheid
laat ik me druk maken om de verdrukten

Laat ik me druk maken
verbonden met mijn naaste
laat me de hoop houden
vertrouwen en bouwen
op Hem die mij kracht geeft
te doen wat anders kan

Ik mag me druk maken...

9. Vierde antifoon

en Ik wil alle dingen goed maken

10. Ach en Wee (tekst: Gert Jan Slump)

Ik zit hier, een gebrokene
ik ben nu, nog in leven
gepleisterd door het leed
geteisterd door de overmacht
van wat aan pijn en scherven
van wat aan diggels ligt
Misschien is er hoop
op beter en herstel
maar van waar dan als blikken
slechts duisternis nog doden

Wie is het dan die spreekt?
Wie is het dan die troost?
Wie is het nu die heelt?
Wie nu, dan jij, dan mij
dan ik, in leed gewenteld
zit bij de pakken neer
Nu ik, door tranen heen,
de angst in veelvoud zie
het teken van het leed
in blikken van de ander
Ontroostbaar, als een spiegel
van onmacht, dan in scherven
in klachten, van de moeder
vader, het kind, verdrukte
de arme, de geknechte

geknevelde, onthechte

Is dit nu echt die stad
van schoonheid en van vreugde
de muil waarin zij kijken
de mond waarin de hoop
vermorzeld wordt, vermalen
die zingt een lied, ik ken het
het dringt zich aan mij op
ik wil en kan niet horen

Het is mijn lied, of niet, toch niet
heel mij, red mij, en richt mij op
laat mij opstaan, laat mij vechten
laat mij zingen, laat mij roepen
laat mij gaan en mij bestaan
laat mij en jou bestaan

11. Vijfde antifoon

en jij zelf zult zien

12. Toch (tekst: Bep Timmerman/Gert Jan Slump)

Toch zie ik aan een zwarte wolk
nog net een glanzend randje
en denk dat in de duisternis
de zon zal schijnen, want je
vindt ook als alles tegenzit
toch weer de goede kant, je

beseft: verdriet en leven, ach
ze komen heel vaak samen
en heb ik teveel op mijn bord
dan vloeien zoute tranen
verdwenen lijkt het zoete licht
zou ik me moeten schamen?

Liever dan dat, leef met me mee
het hoeft niet groots te wezen
zie om, vraag hoe het met me gaat
meer hoeft ik niet dan deze,
jouw arm eens om mijn schouders heen
de hemel zij geprezen

13. Zesde antifoon

dat alles - ten diepste - goed zal zijn

14. Zie naar mij om (tekst: Mimi Emmelot/Gert Jan Slump)

Ik strek mijn handen uit
maar zie geen troost, geen uitzicht
en niemand binnen handbereik
een teken van mijn ongelijk
van handen die wel reiken
bieden om vast te houden
maar in de verste verten
vertrekt mijn laatste hoop

Moet ik mij dan eerst buigen
voordat het mee wil geven
als riet dat heen en weer beweegt
en wuift en ruist een sprekend beeld
en zicht biedt op de toekomst
wil ik mij naar u richten
U, God, die lijkt zo ver en
de reis ontstellend lang

Ziet u dan naar mij om

**15 Mensen (tekst: Bep Timmerman/Gert Jan Slump)
Epiloog**

Wij zijn maar mensen
niet altijd open
voor mensen

Geloof kan bergen
verzetten als we
dat willen

Er is nog hoop en
wij leven nog, in
genade

Ik zal er zijn voor jou